च्छताम्। यज्ञस्य युक्तौ धुर्य्यावभूताम्। सञ्जानानौ विजहतामरातीः। दिवि ज्योतिरजरमारभेताम्। दश ते तनुवो यज्ञ यज्ञियाः। ताः प्रीणातु यजमानो घृतेन। नारिष्टयोः पृशिषमीडमानः। देवानां दैव्येऽपि यजमानोऽमृतोऽभूत्। यं वां देवा अकल्पयन्॥ ॥ ११ ॥

ऊर्ज्जो भागꣳ शतक्रतू। एतद्वां तेन प्रीणाति। तेन तृप्यतमꣳहहौ। अहं देवानाꣳ सुकृतामस्मि लोके। ममेदमिष्टं न मिथुर्भवाति। अहन्नारिष्टावनुयजामि विद्वान्। यदाभ्यामिन्द्रो अदधाद्भागधेयम्। अदारसृद्भवत देव सोम। अस्मिन् यज्ञे मरुतो मृडता नः। मा नो विददभिभामो अशस्तिः॥ १२॥

मा नो विदद्वृजना द्वेष्याया। ऋषभं वाजिनं वयम्। पूर्णमासं यजामहे। स नो दोहताꣳ सुवीर्य्यम्। रायस्पोषꣳ सहस्रिणम्। प्राणाय सुराधसे। पूर्णमासाय स्वाहा। अमावास्या सुभगा सुशेवा। धेनुरिव भूय आप्यायमाना। सा नो दोहताꣳ सुवीर्य्यम्॥ रायस्पोषꣳ सहस्रिणम्। अपानाय सुराधसे। अमावास्यायै स्वाहा। अभिस्तृणीहि परिधेहि वेदिम्। जामिं